

Маргарита обичаше търдъ много
Хоро-то, но като си напомнушаše запо-
вѣдитѣ на господарка-та си, не смѣеше
да отиди, а остана пакъ при люлкѫтѣ на
дѣте-то, кое-то еще спѣше.

Въ тѣжъ минутѣ Георги, кой-то
бѣше градинаръ на палатата, младъ на
възрастъ, влѣзе у стаѣтѣ при Марга-
рита, и йрече: » Слѣзъ доло, за да ви-
дишъ колко весело наслажденїе имаме!
» Азъ въ живота си не съмъ човвалъ так-
ъ кази сладостнѣ мѹзикѣ. Единъ отъ
тѣхъ бѣй тѣжна тай, чото се стрѣ-
ва, че щето създере. Едно момче свирѣ
свирикѫтѣ. Друго едно мѹцунесто (бѣ-
дуресто) свирѣ рога съ толкови сиажъ, чо-
то душитѣ ми еще фучкѫтѣ, тай ела скро-
съ менъ. »

Маргарита мѹ представи, че се е от-
брекла да не остава дѣте-то нито единъ
минутѣ: » Колко си луда, рече й младый